

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 01 0 K 010199 24 Kž 3
Sarajevo, 12.06.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Emira Neradina kao predsjednika vijeća, Žane Knežević i Jasmine Begić, kao članova vijeća, uz učešće zapisničarke Jelene Perišić, u krivičnom predmetu osuđenog I. Š., zbog krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, odlučujući o žalbi osuđenog I.Š. izjavljenoj protiv presude Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj 01 0 K 010199 24 Kv 3 od 17.04.2024. godine u sjednici vijeća održanoj dana 12.06.2024. godine, donio je

P R E S U D U

Žalba osuđenog I.Š. se odbija kao neosnovana i presuda Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu broj 01 0 K 010199 24 Kv 3 od 17.04.2024. godine, potvrđuje.

Obrazloženje

Presudom Vrhovnog suda FBiH broj: 01 0 K 010199 24 Kv 3 od 17.04.2024. godine, po zahtjevu osuđenog I. Š. preinačene su u pogledu odluke o kazni pravosnažna presuda Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj 01 0 K 010199 21 Kžk od 05.05.2021. godine, kojom je I. Š. oglašen krivim za krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) godina i pravosnažna presuda Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 K 005177 11 K od 15.12.2011. godine, kojom je I. Š. oglašen krivim za krivična djela Otmica iz člana 165. stav 2. u vezi sa stavom 1. i Zloupotreba službenog položaja ili ovlašćenja u pomaganju iz člana 347. stav 3. u vezi sa članom 25., a sve u vezi sa članom 42. Krivičnog zakona Republike Srpske i osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 6 (šest) mjeseci, tako što se navedena kazna zatvora i jedinstvena kazna zatvora uzimaju kao utvrđene, pa se, primjenom članova 41. stav 1. i 48. stavovi 1. i 2. tačka 3) preuzetog Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, I.Š. osuđuje na

jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 9 (devet) godina i 4 (četiri) mjeseca, u koju kaznu mu se, na osnovu člana 50. stav 1. preuzetog Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, uračunava vrijeme provedeno u pritvoru po pravosnažnoj presudi Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 K 005177 11 K od 15.12.2011. godine počev od 08.10.2010. godine pa do 15.12.2011. godine, kao i vrijeme provedeno na izdržavanju kazne zatvora po toj presudi i po pravosnažnoj presudi Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj 01 0 K 010199 21 Kžk od 05.05.2021. godine, dok su u preostalom dijelu pomenute presude neizmijenjene.

Protiv te presude žalbu je izjavio osuđeni I. Š., zbog odluke o visini krivičnopravne sankcije, sa prijedlogom da se uvažavanjem njegove žalbe, ta presuda preinači i izrekne jedinstvena kazna zatvora u kraćem trajanju odnosno da se ista ublaži za minimalno 12 do 36 mjeseci.

Federalna tužiteljica je podneskom broj T01 0 KTRZŽ 0008541 24 3 od 20.05.2024. godine predložila da se žalba osuđenog odbije kao neosnovana.

Nakon što je u smislu člana 321. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH) ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda osuđenog, te po službenoj dužnosti da li je na štetu osuđenog povrijeđen krivični zakon, ovaj sud je odlučio kao u izreci iz razloga koji slijede:

Osporavajući pobijanu presudu osuđeni u žalbi navodi da se prvostepeni sud kod odlučivanja jednostrano pozvao na otežavajuće okolnosti iz presuda, ali je zaboravio navesti činjenice koje su morale imati karakter olakšavajućih okolnosti (da je presuda donesena uglavnom čitanjem iskaza preminulih svjedoka, protok vremena te da je nosilac priznanja „zlatna policijska medalja za hrabrost“).

Ovi žalbeni navodi osuđenog ne dovode u pitanje pravilnost pobijane presude.

Prema obrazloženju pobijane presude (strana 4. treći pasus), sud je prilikom odlučivanja o visini jedinstvene kazne zatvora, cijenio sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti koje su utvrđene i cijenjene u pravosnažnim presudama koje su bile predmet nepravog ponavljanja krivičnog postupka. Tako je sud, osuđenom od olakšavajućih okolnosti cijenio njegove porodične prilike odnosno da je otac četvero djece, a kao otežavajuće okolnosti na strani osuđenog sud je cijenio njegovu raniju osuđivanost za krivično djelo Laka tjelesna povreda kao i okolnosti pod kojim je učinjeno krivično djelo Ratni zločin iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ tj. da je prije ubistva oštećenog A.S. istog ponižavao, koji je bio prisiljen postupati po njegovim zahtjevima, vodeći ga po Vrnagraču ispred sebe ruku zavezanih, sa plakatima i tjerajući ga da uzvikuje, a sve to u vrijeme kada je na ulici okupljeno najviše ljudi.

Navedene olakšavajuće okolnosti, koje je sud uzeo u obzir zajedno sa otežavajućim okolnostima koje je cijenio osuđenom, a koje se žalbom osuđenog ne osporavaju, su i po ocjeni ovog suda u dovoljnoj mjeri došle do izražaja u izrečenoj jedinstvenoj kazni zatvora u trajanju od u trajanju od 9 (devet) godina i 4 (četiri) mjeseca.

Dakle, i po nalaženju ovog suda, izrečena jedinstvena kazna zatvora u navedenom trajanju nije prestrogo odmjerena i neophodna je za ostvarenje svrhe kažnjavanja iz člana 33. preuzetog KZ SFRJ, pa se neosnovanim ukazuju suprotni žalbeni navodi osuđenog.

S tim u vezi žalbeni navodi osuđenog da je sud propustio cijeniti kao olakšavajuće okolnosti „da je presuda donesena uglavnom čitanjem iskaza preminulih svjedoka, protek vremena te da je osuđeni nosilac priznanja zlatna policijska medalja za hrabrost“ ne dovode u pitanje pravilnost pobijane presude. Ovo iz razloga što način izvođenja dokaza na kojima su zasnovane presude koje su bile predmet nepravog ponavljanja ne predstavlja okolnost koja utiče na visinu kazne, pa je sud nije ni mogao uzeti u obzir pri odmjeravanju kazne u pobijanoj presudi. Okolnosti koje se odnose na „protek vremena“ i da je osuđeni nosilac priznanja Zlatna policijska medalja za hrabrost nisu cijenjene od strane prvostepenih sudova pri donošenju presuda koje su predmet nepravog ponavljanja postupka, pa ih stoga ni prvostepeni sud nije mogao cijeniti pri donošenju pobijane presude.

Imajući u vidu navedeno, ovaj sud je na osnovu članu 328. ZKP FBiH, žalbu osuđenog odbio kao neosnovanu i prvostepenu presudu potvrdio.

Zapisničar
Jelena Perišić, s.r.

Predsjednik vijeća
Emir Neradin, s.r.